

15-dik szám.

Aprilis 6-án 1872.

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkel ellátva.

Előfizetési ár: Egész évre jan.—decz. 6 frt., 6 hóra 3 frt. és 3 hóra 1 frt 50 kr. Előfizethető minden postahivatalnál és könyvtárnál. **Kiadó-hivatal:** Pest, barátok tere 7-ik szám. **Hirdetésekek díja:** 4 hasábos nonperaille sor 10. kr.

Hirdetésekek felvételnek: **NASCHITZ J.** hirdetőményi irodájában, Pest, József-tér 12-ik szám a. a hirdetéseket illető közönséges és pénzes levelek szintén Naschitz J. irodájába ezimezendők.

XXIV. kötet.

Kancsal Jónás.

— Freskó. —

(Vége.)

Most is csak azért jöttek vásárra a dacsolamiak, mert papra volt szükségük. Az meg olyan dolog, hogy hát nem lehet azt csak úgy akárhogyan. Meg kell azt előbb fontolgatni. Aztán meg ilyen vásáros időben sok okos ember akad össze. Majd csak kapnak ők is.

Épen ilyen fontolgotó atyafi mellett ballagot el Jónás, mikor csak egyszer nekigurul a sátrak közül Csutka Feri, régi collégája, most pesti jogász: »Servus Jónás! Hogy vagy Jónás?»

Az atyafi csak nézi őket, nézi, aztán úgy tesz, mintha valami vakarni valója volna a fején, majd meg csóvalja fejét jobbra balra, miglen végre köhint egyet s azt mondja rá, hogy: hm. — Alighanem jutott eszébe valami.

Csutka Feri ezalatt egész hozzágurult. Észre vette rajta, hogy fundál valamit.

— Nos mi baj atyafi?

— Hát csak kérem alássan, a van a fejemben hogy hát miért hívják azt az urat amott Jónásnak?

— Hát nem is egyébért atyafi, mint hogy ő volna annak a híres Jónás prófétának az unokája.

No hát! Mindjárt gondolta ő azt.

— Aztán hát mit mond az ur, jó lelkipásztor volna belőle?

— Micsoda? De hisz különben nem legeltetné magokat senki fia se. Nem látja, hogy mindig az ég felé áll az egyik szeme? Aztán az öregapja minden nap prelectiót tart neki a bibliából. Pedig az már csak kiösméri magát benne, ha már közel 2000 éve hogy benne lakik.

Az atyafi erre sietett Hrebenár György kurátor urammal értekezni.

Még az nap estve fogadta Jónás úr a dacsolami deputációt. — Szószólójok, Hrebenár György uram fontos szót emele:

— »Réges régen egy csillag vezetett három bölcsét, s csodálatos, hogy ez az eset újra ismétli magát. Ime a verécsillag: Jónás, ők a bölcsék, Dacsólám meg a Sion leánya. Hanem egy dologtól tartanak a bölcsék. Ha meglátják a csillagot más

ekléziák is, ők fognak akarni sugaraiban tündökölni. Annakokáért könyörgenek neki, ne mutassa egy hónapig csak árnyékos felét, hogy ne vegyek észre az irigyek, s akkor aztán ragyogjon fel Dacsólam felett, mivelhogy ők állnak legeslegelő azok közt, a kik éheznek és szomjúhozják az igazságot.

Jónás úrra nagyon hotott az elismerés. — Bizony bizony Csutka Feri, Pipacs Gyurka és te is Bibicz Márton, sokat tanulhatnátok ti még forgó földünk eme egyszerű fiától.

Ezt elgondolván, könnyes szemekkel fordult a szónok felé. — Hát jól van no, testvéreim az úrban, már csak elvállalom a nehéz tisztet. Csak menjenek haza békességben. S atyai áldásával útnak ereszté az érdemes deputációt.

Ő maga pedig elmerült érzelmeinek tengerében.

Hja biz a nagy titulus már, az alá már ketten is elférnek; ő és... valaki... Talán izé... Szamatos Juliska?... No ja, iszen iszen derék lányka, okos lányka, csinos lányka, csak olyan izéje ne volna, no olyan vénhedt nénje, hogy az embernek szinte eszébe hozza azt a siró nétát, hogy: »emlékezzünk régiekről.«

Fogadni merne rá, hogy még a régi matricába van beírva.

Hanem hiszen a sógorság nem is atyafiság. Olyan az, mint az a bibicz toll a kalapja mellet: övé és mégsem az övé. Hát csak olyan bibicz toll lesz a Józsefine is.

Ekkép állván a dolgok, első teendő Juliskát megkérni. Itt meg a legeslegelő: hogyan titulálja? Kedves Juliskám? Nem. — Akkor őt is Jónásnak nevezni.

Szólitsuk egyszerüen tisztelt hölgynek, akkor mi is tisztelt urak leszünk.

Tehát rendben vagyunk már. — Hol a tóga?

Tiz perez mulva már Szamatosék ajtaján koczogtatott Jónás uram. Szabad.

A pamlagon két hölgy ül egymás mellett: Juliska és Jozefine. Juliska varrogat, Jozefine az okulását törülgeti. No már minek van ez is itten? Nem neki dukál már a turbékoló gerle s vadgalamb bugása.

Aztán nem is érdeklik azt már az ilyen nekünk való dolgok. Kárpát vén ormán nem olvad a hó.

Ekkép tünődve helyezte magát Stellungba Jónás uram, illő távolban a női nemtől. Aztán egyet simított a tógán és szólott ekkép:

Tisztelt hölgy!

Verseken mondom el, mit prózában érzek,
Mert rimet keresek szívem érzelmének,
Rimet, élő rimet, mely én reám zengjen,
Hogy a kit szeretek, hogy szeressen engem. —
Tisztelt hölgy! A minap szívem olyat dobbant.
Hogy az oldalbordám tüstént nagyot roppant;
Uj oldalbordára vagyon hát szükségem;
Legyen ez oldalecsont ön, tisztelt hölgy, kérem.

Azzal szépen meghajtotta magát.

De óh te szerencsétlen görbe szem! — A Juliska . . az mosolyog csak . . és Jozefine . . Fülig elpirult . . Minek lesz az magának Jónás uram? Öregbber az még a maga nemesi levelénél is. Aztán nézze csak, hogy siet a válaszszal:

— A mi engem illet, óh én részemről csak igent mondhatok, csak a mamácskának ne legyen semmi ellenvetése. Azzal kiszökött nagy szeméremvel.

»No megállj te marha, szólott Jónás ur a bal szeméhez; csak hazaérjünk, tüstént kiszurlak, kegyetlenül, irtóztatón szurlak ki, úgy kiszurlak, hogy mindjárt megvakulsz. De nem, de mégsem, nem szurlak ki. Majd megbánod te azt, csunyan megbánod, mert nem is hogy én, de te fogsz pislogni e fonnyadt plántára az egész hosszú életen végig.

És még tanácsot ment kérni anyjától . . Persze fiatal, tapasztalatlan lányka . . Oh sors, gonosz sors!

Ez alatt a mama is megérkezett. No annak plane nem volt ellenvetése. Jónás urat tiszteli, becsüli s valóban örül a szerencsének.

Miserere! jajdult fel Jónás uram, oda vagyok, végem van, czethal gyomrában vagyok, még annál is rozszabb helyen vagyok. Látod-e eszeveszett bal szem, milyen gonosz dolgot miveltél?

Hanem sokkal okosabb ember volt Jónás uram, semhogy kirukkolt volna vele, hogy félreértették. Majd bizony, hogy meghallja még az a haszontalan Csutka Feri, aztán nevensen rajta egész ország, aztán Isten veled te szép dacsolami parochia . . . Istenments! Egy szót se róla. Majd lerázza ő szép szerivel. Oh furfangos ember a Jónás úr.

Hanem még egy kellemetlenségen át kellett esnie. — A mama mondta, hogy nem illik az már a jegyesekhez, hogy magázzák egymást. Csókolják meg egymást szépen, és legyenek ezentúl per te.

Hiába küzködött Jónás uram mondván: hacsak lehetséges, vedd el én tőlem e keserű pohárt! csak ki kellett azt ürítenie fenékig. És hiába fogadta volt

meg, hogy soh sem teszi szájába a pipaszárat a másik végivel. Annyi igaz, hogy inkább repetálná végig azt a 8 osztályt, mint ezt a csókot hogy megrepetálná.

És még boldog mosolyt kell utána vágni. Restauráció a hugyagi csárdán, okuláris a menyasszony orrán, cifra sallang üres dohányzsacsón: Jónás uram csikorgó ajakán boldog mosoly. — Könnyű neked csókolgatni engem, hanem nekem téged!

No ne féljen attól Jónás uram. — Akurátus orra jól strázsál a szája felett. — Úgy elijesztette vele a szegény leányt, hogy még ha szólni akar is valamit, csak a füle tájáról közelit magához.

Pedig sok mondani valója van ám.

Nézd kedvesem, ezt az almáriomot is elviszszük magunkkal: Még az öreg anyámtól öröklöm. Valóságos ereklye.

— Neked is volt még öreg anyád? duzzogott magában Jónás uram, az ugyan koros asszonyság, lehetett valaha. Hanem azért csak azt mondta rá, hogy jól van jól. Csakhogy neki már mennie kell. Rendbe kell hoznia családi ügyeit. Nem is jön már vissza csak kurátor uram két szürkéjén, egy hónap mulva. Azon szállítja haza menyasszonyát. Addig pedig az Isten áldja meg őket.

Még az nap elment Losonezról Korponára Boldogabb vidék az arrafelé. Lám még a tudós Aesopus is megénekelte, ha ugyan igaz az, a mit a szájhagyomány mond, hogy hát korponai szőlőfürt volt az, a melyik a rókának nem kellett. Hát csak odaviszi ő is a maga savanyúságát. Neki sem kell. Még epochát kezdenének vele, hogy ő hozta be első a balszemre kötött házasságot.

No nem hiába, hogy Korponára ment, de ki is gondolt mindjárt egy okosat. Levétette magát. Tudta, hogy ha kissé féloldalt áll, az egyik szeme lemarad a képről: lévén ez a Jánus-fejek ős theoriája. Azt a képet azután elküldte Józsefinenek a következő levél kíséretében:

»K. J. — A test lámpása a szem. Ha ez első-től, az egész tested sötét lesz. Az én egyik lámpásom, mint láthatod is kialudott már. Kiszúrták kilőtték egy gonosz párbajban. Mikép tudnálak én tehát vezetni az élet sötét utain, mikor azt sem tudom, hogy botorkálok magam is végig. Azért majd csak ott lészesz te enyém, hol nem szorulunk többé lámpásokra, a túlvilágom. Addig is isten veled. Volt jegyessed: világtalan Jónás.«

Hanem bizony bibliának czitált a bibliából.

Egy hét mulva megjött a Josefina válasza: a

mi azt a lámpás historiát illeti, szíve mélyéből sajnálja Jónást, de ne búsuljon. Nem szépségeért szeretett ő belé. Óh a szépség vajni mulandó!

— No szépen vagyunk, kiáltok Jónás. Ha én nem veszem el, hát ő vesz el engem. Na de hiszen elbújok én előled mindjárt.

Nagyot volt teendő. Elővett egy lapot, és ezt írta reá:

A »honi közlönynek«:

Reményteljes ifju, Kancsal Jónás oda

Megszoritá nyakát a halálkaloda.

Mínhogy egyik szemét ellenség kiszúrta,

Másikat ő maga bujában behúnyta.

Behúnyta örökre.

Áldás e rögökre.

No de már oda csak nem megy utána!

Pedig hát uána ment biz az.

Kancsal uram saját szemével olvasta ugyancsak a »Honi közlöny« hasábjain, hogy Sz. J. sines többé ... meghalt búbanatban.

De már erre csak megsajnálta őt Jónás uram. — Szegény Josefina. — Hát tehetek én róla, hogy olyan nagyon szeretél? Szegény lányka! De jobb is neked ottan. — Még megérted volna azt a szégyent, hogy vőfélyt sem kaptam volna reád. Nyugodjál békében. — Hm! Hanem jó volna, ha tudósitanál róla, hogy melyik planétában vagy, hogy tudjak aztán hova nem menni.

A nagy tragédia tehát legördüle, s az az almáriom mégsem megy a dacsólami parochiára. Micsoda? dacsólami parochia? Jaj nekem, oda vagyok, temesetek el, most már lám igazán meghaltam. Holnapután választanak papot, és én... az ujság szerint már meg vagyok halva!

No ne búsuljon Jónás uram, az a levél tán megvigasztalja. Törje fel csak csak. »Kedves Jónásom! Sietlek értesíteni, hogy butoraink már mind Dacsólamon vannak. Maga a kúrátor uram jött el értök. Vasárnap lesz a papválasztás, s Dacsólam egyszívvel lélekkel melletted szavaz. Jöjj haza tüstént. — Menyaszszyonod Josefina.«

Leesett a mi fejünk koronája....

A parochia megvan ugyan, de Josefina is megvan. Alkalmasint ráismért a styluára.

Csak az reménység tartja a lelket Jónásban, hogy a menyecske úgy is megevén már kenyere javát, nem lesz hosszú életű e földön, ellenkező esetben pedig ő maga szólittatik ki a dacsólami siralom völgyéből.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

No mar amicus Lonyay, amicus Toth Vilmos, — de én engedelmet kirem, in nem vagyok csalo prokator, hogy örökös silentiumra engemet karhozthatnyi engegyek. Az nem jarja. Ha partfegyelem nekem, többi tisztelt mameluktarsaimal együt bedugja szajamat orszaghazban, Üstökösben fogom kiöntenyi mirgemet.

A vóna csag szíp dolog, hogy mikor suffragium universalet solemniter proclamálnak, izz dajkanak, pesztunkanak megengednek ország dolgaba befolyas gyakorolnyi: akkor in nemes nemzetezs izz vitizló Tallérossy Zebulon de eadem et Bergengoczfalva ne szolhasam egy szot se, csag nizzem, hogy eldöntenek sine me de me engemről nalammal nélkül országos kirdiseket, melyek tulajdon bőrömet igetnek. Tulajdon kutyabőrömet — scilicet.

Hat in mar semi se vagyok? Ohó! Mikor kinyitnak szajat minden him- és nőpellírnék, akkor in nem etem bolond gombotat, hogy enyimre lakatot vernyi hagyam. Kutyam, a Bodri, az se nem szivelhet szajon cloturet, az izz videlmez a maga ugatazsszabacsagot, — hat in hitványab legyek kutyammal, engegyek szo nélkül szolazsszabacsagomba gazoltatnyi! Nem engedem! Nem kell szajkosar, beszilnyi fogom, csak azir izz, zum Trutz!

Ugy izz kíváncsi tudni ország, mit tartom in a censusrol? Ország közkivánatának engedelmeskedni polgari kötelessigemnek izmerem, anál izz inkább, mert ország közkivánata az in magam közkivánotomal tanálkozik.

Hat in censusrol azt tartom, a mit barátom Pulszky. Ha census olyan, hogy in szabad valasztó jogomat minden megszorítazs nélkül, bor, palinka izz bornyuczomb melikletel gyakorolhatok izz képviselő leszem, — akkor census jó. — Ha pedig census olyan, hogy engemet velem születet jogaimból kizarja, és nekem semi kilatast nem engedi Kerkarolyi Kapor barátom

hata meget ülyni, — akkor census alabszalitasat inditványozok, — söt szükség esetiben nem banom, valasza meg engem dajka, pesztunka vagy Dudi ciganyanak az öreg anya, — adom szavazatomat altalanos szavazatra.

A mi respublicat illeti, anak izz határozot partfogyója vagyok; nem Amerikaban, a hogy gondolnyi teczik, hanem idehaza minalunk. Igen is, büszkin valok magamat republikanusnak, mig pedig nem csak in theoria, a hogy gondolnyi teczik, de valosagal in praxi.

Ne tesik bamulnyi, — nincs azon semi csudalkoznyi valo. Mingyar demonstralnyi fogom, hogy nem csak in, de többi tisztelt mameluktarsaim izz mind republikanusok vagyunk. Azt nem lehet ledizspatalnyi.

Mink tunnilik minnyajan vagyunk nyilvános szemilyek (ne tesik megijedni, a prostitutio rendezise tülünk el nem vesz szabad ipart.) Vagyunk atadva közönsignek, csinalhatya velünk, a mit akar. A mibe ilyen persona publica bele fog, a mit mongya, a mit teszi, va-ut-gschäft, liferalas, közvagyonba markolaszas, ország dolga, Csaky-szalma — minden dolgunk res publica, ujsagok horgyak publicumnak. Hogy ne volnank hat mink republicanusok, ha nem vagyunk izz mind olyan veresek mint ministerek, a kiknek ülis se nem kel, ha nem veres és a kik csag akkor zöldülnek meg ülis dolgaban, ha kirantota alolok veres fotelyt valami viletlen előre nem lathatot politikai kiszamitas.

Kötelesigem volt ezt elmondanyi nemzeti-sigek megnyugtatasara, kik most mar megint velünk fogjak szavaznyi.

Jövő gyülisen beadom inditványt országgyüsil mandatumnak ötven esztendőre megnyujtas tárgyaban.

Alazatozs szolgálja.

Tallérossy Zebulon.

Mirza-Schaffy dalaiból.

Saját kezüleg írta meg
Kiáltványát a sak —
S Farz-országban az emberek
Mind elbámultanak.

»Tartalma böles, irálya szép!«
Kiáltják ezeren . . .
Majd itt ujong, majd ott a nép:
»A saknak üdv legyen!«

Mirza-Schaffy bámulva állt:
Bántotta őt e zaj:
Igy becsülik — szólt — a királyt
Farzok honába ; hajh!

Csak anynyiba veszik tehát
A farzok a királyt,
Hogy azt is bámulják, ha már
Okosat irt s csinált! ?

Leány-szöktetés.

»Végre tehát enyém lészesz
Édes kedves angyalom.
Keblemről nem tép le többé
Semmi erő-hatalom.«

Szól az ifju, s a kertajtót
Ovatosan nyitja ki,
Hogy szökését kedvesével
Meg ne lesse valaki.

Künn az utcán hintájába
Besegíti a leányt.

»És most hajts, a hova mondtam.«
A kocsisra így kiált.

Az fölébred . . . szemét törli,
S szörnyü szitokra fakad,
Hogy szunyokált, azalatt . . . óh . . .
Ellopták a — lovakat.

A pénz.

Ah! az a gonosz pénz! Ah! a gonosz világ!
Többé egyiknek sem hihetek, hiába!
Mit látok? — az ember, az hamis-pénzt csinál,
A hamis embert meg, azt a pénz csinálja!

Egy ludtoll élet-története. *)

Én egy lud szárnyán születtem, testvéreim közt
a legkifejlettebb, a legtökéletesebb.

Ifju éveimet igen vigan töltém, a lud egy szép
tágas udvarban sétálgatott s gyakran megfűrésztött
egy szép patakban, mit én nagyon szerettem. Ked-
vencz időtöltéseimhez az is tartozott, ha a gyermekek
a ludat kergették, ki szárnyait kiterjesztve futott.
Ez volt első büszkeségem, mert láttam, hogy a menek-
vésben anyámnak segíték.

Boldogságom nem sokáig tartott.

A szakácsné megfogta a ludat, szárnyait s így
engem is testvéreimmel együtt zsiros kezei közé
fogván, a ludat tömni kezdé, azután szük ketreczbe
zártá. E műtétel sokszor ismétlődött és én igen ke-
serves napokat éltem.

Hóhéruk egyszerre megjelen nagy késsel, a
ludat leöli és minket a világba szór. Egy fiu felszedé
a kitépett tollakat és egy boltban eladta. Ekkor érez-
tem először, hogy valamit érek.

Nem sokára elvitt egy ur, ki velem igen ke-
gyetlenül bánt, éles késecskével összevissza faragott,
meghegyezett, valami fekete folyadékba mártott.

Midőn ujjai közzé vett, különös érzés fogott el,
mintha minden ujja végén egy-egy szív lüktetne.

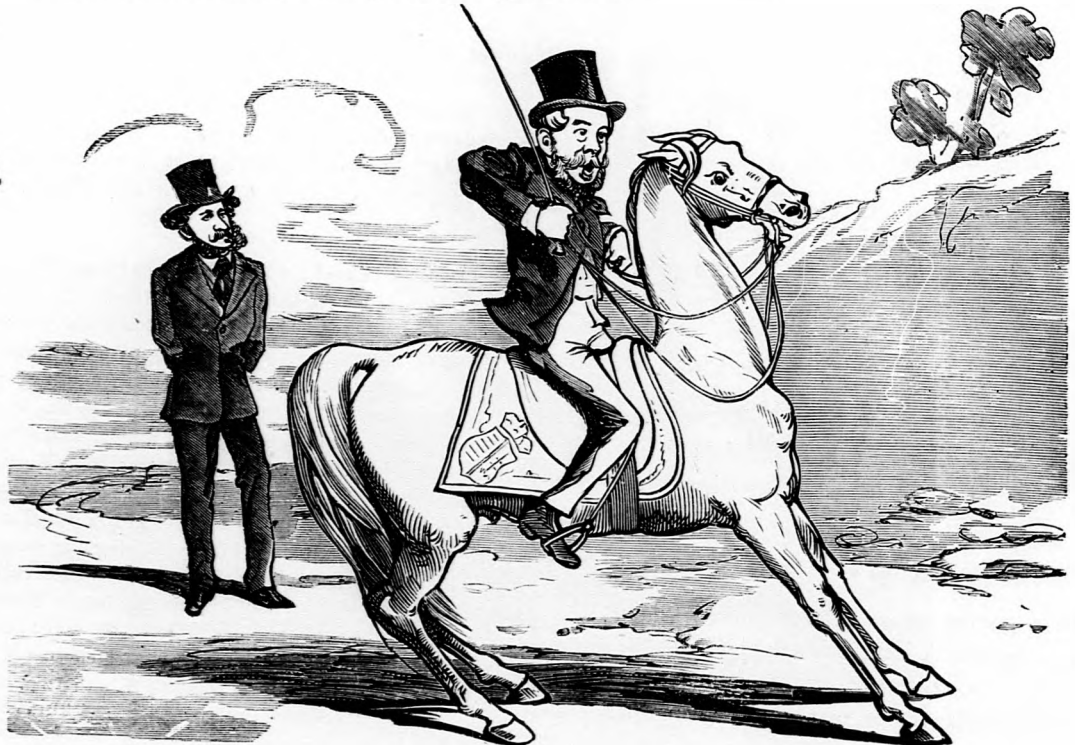
Midőn irni kezdett, oly édes melegség fogott
el, hogy magamon kívül valék s annál jobban ére-
zém a tündérvilágot magam körül terjedni s végre a
hetedik égben éreztem magamat, oly szép, oly haza-
fias volt az, mit ez én segítségemmel a világba vitt
s ki foghatja fel érzésemet, midőn a nevét aláírta:
Jókai Mór. Ez volt boldogságom tetőpontja.

Ez után oly sors ért, mint a lázodó angyalo-
kat, kitaszítottak a menyországból, Jókai eldobott, a
szobaleány kisépért s a mosóné a szemétből felvett,
füle mögé dugott s haza vitt leánykájának, hogy
velem, kívül világhírű művet irtak, ABC-t tanuljon
irni.

*) E „ludtoll élettörténetének“ élettörténe-
te van. Egy tíz éves leányka írta azt iskolai iránygyakorlatul
a növekedésben. A gyermeki geniálitás, az érzés melegsége oly
természetes közvetlenségben, oly megható naivitással nyilat-
kozik itten, hogy lehetetlen volt megállanom, hogy e véletle-
nül kezembe került kis munkát az „Üstökös“be be ne csem-
pésszem. Ha Jókai meggondolja, milyen öröme lesz az ár-
tatlan gyermeknek, ha sorait, miket csak tanítói számára irt,
nyomatásban olvashatja s hogy ez mily buzdításul szolgálhat
neki arra a pályára, melyhez már ily zsenge korában oly ha-
tározott tehetséget árul el: bizonyára meg fog bocsátani ne-
kem a kis indiscretióért, melyet szerénysége ellen saját lapjá-
ban elkövettem. — Meg kell jegyezmem, hogy a közleményen,
melyet eredetiben bárkinek megmutathatok, változtatást, még
helyesírást sem tettem s hogy e kis élettörténet írója Degré
Alajos írotársunk leánykája: Degré Katicza.

L—y Ej de jó paripád van, szeretném elcsereálni.

L—y. Jaj, de makacs erkölcs van ebben a lóban, nem akar ez indítani

lovas.

L-y. Segítség! Ha raütök, akkor meg felrug az ilyen adta.

L-y, Gyula segíts! Mingyárt ledob; jaj de átkozott rossz lovat adtál nekem.
Gyula. Nem a ló rossz ott barátom, hanem a lovas!

A Buridán számara.

(Heine.)

Gyönyörű szép mindakettő,
Már most mely'ket szeressem meg?
Az anya is szép asszony még,
De lánnya is szép egy gyermek!

Ez ártatlan fehér tagok,
Megigéznék hogyha nézem:
De bájöl az a két szem is,
Mely megérti gyöngédségem!

Szívem a szürke pajtáshoz, —
Most szerfelett hasonlatos,
Ki: két csomó széna között —
Melyik lesz a jobb? — azon haboz.

A költő.

(Heine.)

Néma, csöndes tengerpartra,
Az éjszaka alászállott;
Felhőkből kibúvik a hold,
S így suttognak a hullámok:

»Bolond amott az-az ember,
Vagy talán szerelmes épen?
Most vigan néz, majd meg búsan,
Most derültem, majd sötéten!«

A hold mosolyogva néz le,
S ily beszéd kél ajakáru: —
»Szerelmes is, és bolond is —
És poéta — ráadásul!«

Mythologia.

(Heine.)

Europa elbukott, — mert
Ki áll ellent egy ökörnek?
Danaének elnézzük, hogy
Engedt az arany esőnek!

Semelét, azt jégre vitték,
Mert hát ő csak azt gondolta,
»Egy eszményi égi felleg
Compromittálni, hogy fogna?«

Hanem nagyon felindit az,
Mit Ledá-ról emlegetnek.
Hogy egy hattyú megejthetett,
Nagy libának kellett lenned!

Nem elég ám a jó főzés a szakácsmesterséghez.

A falusi földesur elhivatja a cigányokat szénát gyűjteni, s megigéri nekik, hogy jó ebédet s vacsorát kapnak.

Kimennek a cigányok s dolgoznak a jó reményiség fejében dél közeledtéig; de semmi remény nem mutatkozott, csüggedni kezdettek hogy nem jött az ígért jó ebéd. Vártak, de hiába. Eljött már délutáni 4 óra, eljött az este is. Mit tehetek, mint hogy elindultak haza felé s szomorodott szívvel s korgó gyomorral állítottak a földes ur elé.

— Na! hát megehültetek-e cigányok? kérdé a földes ur. Nem szóltak semmit csak meregették ég felé szemeiket. A földes ur kérdé a szakácsnétól, hogy van-e valami enni valója.

— Van igen, savó és kenyér.

— Esztek-e cigányok?

— Esünk-e? de esünk ám. Hozzá láttak a cigányok s jóllaktak savóval és kenyérral.

— Van-e még más is? kérdé a földes ur.

— Igenis van, töltött káposzta és ürühus.

Ettek ebből is de nem tudtak sokat elkölteni. Hát hozd be a diós és mákos rétest, tán azt jobban szeretik. De már erre a világ tapasztalt Kancsinak kifacsorodott a köny szemeiből; a többi is szomorodott ábrázattal nézte a felrakott ételeket.

— Most már mehetek cigányok, látom már nem tudtok többet enni; hanem előbb mondjátok meg, tud-e az én szakácsném főzni?

— Főzteni — kezdé a köztök legtöbb szónoki tehetséggel bíró Kancsi — isen csak tud, de tálalni még azs ereg anyja se tudott.

Lehetetlenség.

Szidta a nógrádi földes ur palócz kocsisát rosz magaviselteért. A mérges ur összehordta apját-anyját a szegény fiunak, elnevezte betyárnak, tolvajnak s rárakott annyi titulust, a mennyi három év alatt sem jelen meg a Budapesti Közlöny kitüntetései közt.

A legény birkatürellemmel hallgatta az agyba-főbe szidás pattogó kifejezéseit, hidegvérrel bólingatott fejével hol jobbra, hol balra, de a mint a földes ur azt mondja neki »gazember, most is részeg vagy« el kezd ártatlan képpel mosolyogni s elképzelve azt a bódlog állapotot, így felel:

— A vaóna csak dereék, tekintetes uram.

Ez a dolog rendje.

Élt az alföldön egy öreg esperes, kinek nyolcz eladó lánya várta az atyai háznál a völegényt. Csunya nem volt egy is, a tejbe is volt mit aprítani, de a lányok mindemellett otthon árulták a petrezselymet.

Egy vasárnap templomba sietett az öreg pap, s menet közben benézett káplánja szobájába az ablakon. Legszebb leánya, Mina épen, akkor fonta hófehér karjait a káplán nyaka körül. Más apa lármát csapott volna, dühösködött volna, mint a medve. Az öreg pap nem szólt egy szót sem, elment a templomba, s haza jött szépen. Hanem aztán utána özlött a nép. A Mina kisaszony szobájába alig fért be a sok jót kívánó fehér eseléd Mina k. a. bámult.

— De hát kihez mentem én férjhez?

— Hát a fiatal tiszteleteshez. Hiszen kihirdette a nagytiszteletű ur!

Mina k. a. csak bámult tovább, hanem a káplán ur is, midőn szobája szinte megtelt a sok hálálkodó férfival.

Az öreg tiszteletes, az csak nevetett magában, végre felvilágosította a kihirdetett párt, hogy ennek így kell lenni.

És úgy is lett.

Hanem az egészben legderebb az, hogy a mint ez eset híre elterjedt, kezdtek beszélgetni a többi lányokról is, s a farsang végén azon vette észre magát a nagytiszteletű ur, hogy gazdasszony kell a házhoz mert nincs a ki főzzön.

Buffet.

Jobbóldali képviselő: Ugyan te! Ha Kerkápolyi pénzügyminister most is pápai professor volna, minő bölcsészeti kritikát írhatna a Schwarz Gyula beszedeire?

Baloldali; Gondolom ezt: Minden olyan semmi, a miben valami van, épen olyan valami, mint a milyen semmi azon valami, a miben semmi sincsen.

A s í r.

A s í r, egy híd, mely visz a más életbe.
A híd-vámot, az orvos teszi zsebre!

A közel mult világból.

Bács megyében még most is sokan élnek, kik J. táblabíróé élezes öreg urnak ismerték.

Köztudomásu dolog, hogy Szabadkán és vidéken igen rosz karezos bor terem. J. táblabíró pedig Cservenkán lakott, mely falu e vidékre tartozik.

Egyszer vigkedélyü társaságban arról folyt a vita: melyik bor a roszabb, a szabadkai-e vagy a cservenkai?

Az egész társaság a cservenkait találta roszabbnak, egyedül az öreg J fogta partját.

— A világon sincs roszabb bor, mint a szabadkai — így kiáltott fel haragosan. — hiszen már Krisztus urunk idejében is annak ismerték. Hát nem tudjátok, hogy mikor Krisztus urunknak a keresztfán eczetet adtak így sohajtott fel: »Éli, éli, lama szabachtani.« Ez, fiaim, anynyit tesz: »e j, e j, l á m e z i s s z a b a d k a i.« Csak hogy azok a bolond rómaiak nem értettek magyarul.

J. 1849-ben a haditörvényszék elé állított, de szerencsésen fölmentetett.

Néhány nap mulva bevetődött Szabadkán egy vendéglőbe s ott találta egy asztalnál épen azt az auditort is, a ki fölmentette. Köszönt neki, mellé ült s beszélgetni kezdtek.

A beszéd folyamában az auditor e szavakkal fordult az öreghez:

— Aber Herr von J. Sie müssen doch eingestehen, dass sie ein Bischen schwarz waren.

— Das kann sein — felelt az öreg — aber gelb war ich nicht dazu.

A khinai császár.

— Minek tartják a khinaiak császárijokat? kérdé egy censor a szigorló deáktól. Az bölcsen hallgatott, míg egyik okosabb conscholarisa megszánta végre s megszúgta:

— Istentől származott fő-lénynek.

— Istentől származott bölénynek! vágta rá a diák.

Első magyar

kiházásító-részvény-társaság.

Az alulirt igazgatóság bártorkodik ezennel jelenteni, hogy még e hó folyamában, legkésőbb pedig május 15-én jelentékeny számú csoport megalakultnak fog nyilváníttatni; felkéri tehát azon feleket, kik abba felvétetni szándékoznak, sziveskedjenek idejekorán jelentkezni.

**A főügynökség Buda-Pest részére létezik; Ország-ut 10. szám
Az igazgatóság.**

4329 1—6

Régiség- és ásványgyűjtemények

3 firtól kezdve felfelé

valamint válogatott ékszer-tárgyak, ó- és ujdivatnak minden árban kaphatók az

érem-, ásvány- és régiségtárgyak
irodájában, a Lloydépületben.

Felhívás.

Azont. cz. aláírók, kiknek még a „Kelengye“ általános kiházásító részvény-társaság részvényeire a befizetett 30%-ról nyugtájuk nincsen, ezennel meghivatnak, hogy azt legkésőbb szombatig f. hó 6-án délelőtt 12 óráig pénztárunknál felvegyék, miután az vasárnap f. hó 7-én délelőtt 10 órakor helyiségünkben országot 50. tartandó közgyűlésben igazolási jegyül fog szolgálni.

Pest-Terézvárosi iparbank.

Melbetegeket

értésitem arról miszerint mell-betegségek, különösen mellfájás, rekedtség, köhögés, nehéz lélegzés, egy igen szakértő és gyakorolt hasonzenyvi orvos által sikeresen gyógyíttatnak.

Rendelvényi órák

délután 2—4 óráig.

Bálvány-utca 6. sz. II. em.

(Ezelőtt Váci-ut 24)

ERNST L.

homoeopathorvos és szülész.

WOTTAWA KÁROLY

kitinő

CZIPŐ-ÁRUK GYÁRA

Bécsben.

Mariahilferstrasse 92, vagy Zieglergasse 1. sz.

kiállit kicsinyben, mint nagyban kereskedők számára mindennemű férfi-, női-, fi- leánygyermek-lábbelieket

a legolcsóbb árakon.

Vidéki megrendelések utánvét mellett a legpontosabban teljesítetnek 1856. év óta fennálló üzleti jóállása mellett.

4305 (7—12)

Unicum a cosmetica körében !

Nem hajfestő-szer !

Dr. John Brown,

cs. kir. szab. valódi

Hajóvó kenőcse,

ép ugy fekete. mint barna és szőke haj számára.

minden hajfestőszert fölöslegessé tesz, rövid időn tökéletesen helyreállítja a megöszült hajzat és szakáll természetes szinét; a siker a használatnak már első napjain világosan szembetűnő; elhárítja a további és kora megöszülést, ép ugy a hajnak kihullását; a hajnövést idéz elő, olyat, minőt csak az erőteljes fiatalságnál észlelhetünk. A hajtat e kenőcs finomná, fonyessé teszi, a nélkül hogy a füveget elzsírosítaná, mi gazdálkodás szempontjából különös figyelemre méltatandó. A helybeli, vidéki és külföldi igen tisztelt vevők kényelmére írásbeli megrendelések egyes tégelyekre akár készpénzbeli fizetésre, akár utánvételre postafordultával a központi raktárnál teljesítetnek:

Bécsben, Mariahilf, Gumpendorfi-ut 43. szám I. emelet.

Pesten Török József gyógyszer-tárában király-utca 7. sz.

A biztos eredményért kezeségg vállaltatik.

Egy nagy csupor ára 2 firt, 1/4 tuczat 4 firt 80 kr., 1/2 tuczat 9 firt, 1 tuczat 16 firt. 80 kr. Kisebb csupor ára 1 firt, 1/4 tuczat 2 firt 70 kr., 1/2 tuczat 5 firt 10 kr., 1 tuczat 9 firt készpénz vagy utánvét mellett

Küldemények csak a központi raktár által eszközöltetnek.

Jelen vállalat által alólirottak sikerült Magyarország és társországi számára oly **hirdetések** eszközlőjét alapítani, mely legrövidebb idő alatt azon érvényre jutott, melyre a legjelentékenyebb magyar vagy német napilapok. Az „Üstökös“ a legrégebb magyar satyrikus hetilap, nagy számban egész Magyarország és társországi czukrászdái, kávéházai, vendéglői, szállodái, társas és családi köreiben egyiránt olvastatik. Az „Üstökös“ ezen kiterjedt olvasása következtében a **hirdetések is roppant eredményűek**. Daczára a roppant költségeknek, melyeket a figyelmes nyomtatás, a fölap egyforma papírja, igényelnek, a négy hasábos nonpareil sor **mégis csak 10 krra** számítatik.

Mint hogy e lap kedveltetése már magában véve elég biztosítékot nyújt, és hogy azt, mint az eddigi hirdetésekben kiténik, Magyar- és Osztrákokország legnevezetesebb cégei, iparosai és üzletei, ugyszintén a külföld hirdetések eszközlőjéül használják és ezért jogosan minden érdekeltnek legkedveltebb hirdetések eszközlője és a hirdetések legjobb sikerét eredményezi, nem szükséges azt többé dicsérni, hogy ön is az Üstökös hirdetésének horderejű hasznáról kísérletképen is meggyőződjk és szives rendeleteit várva, vagyok

Naschitz Jakab,

Pesten,

váltótörvényszékiileg bejegyzett és hatóságilag engedélyezett hirdetések egyedüli üzleti irodája.

Megrendelési mintázat.

Alulírott felkérem ezennel Naschitz Jakab pesti hirdetési irodájába mellékelt hirdetést hasábosan szor napki heti időközben az Üstökösben sorjáért 10 krt számítva felvételni.

Popper R. talmi arany és ékszeráru gyári raktár.

Arany ékszer felesleges.

A meglepő nagy lendület, melyre a Václavfalvi talmi arany-ékszer

készítési jutott az ámitó hasonlatosság a valóddal szemköz, ugyanint annak szilárdtsága és tartósága föllélegessé teszi az arany-ékszer, és a társadalom legnagyobb köréből érkező számos megrendelések tanúsítják azt, hogy a valódi talmi arany ékszernek általános elismerésnek örvendnek. Figyelemre felhívjuk tehát a t. cz. közönséget egyedül valódi talmi arany ékszer főraktárunkra, s kérjük azt a fönléjjelzón hirdett ámitásoktól óvakochni.

A talmi arany ékszerök ártjegyzöke

nrak és hölgyek számára.

Óráláncok, rövid legújabb arany-
minta 80 kr. 1.50, 2 finom órákucsacsál s
lógóval 2.50, 3. 3.50, 5 frtíg.

Hosszu finom zománcozott tolvával, velen-
cezi minta 130, 180, 2.35, 2.75, 4.50.

Efős nyaklánc, tolvó zománcozva 2
50, nagyon erős tolvó, kévekkel kitalva 4.
50, 5 frt.

Sedán óráláncok, hosszu leg-
finomabb szövét, kis díszes tolvával, a leg-
csinosabb, mi képzelhető 4.50, 5 frt.

Kézlelő gom bok, sima vagy zomán-
cozva 40, 60, 80, 1.50, 2 frt 50 krtíg.

Hölgy nyakláncok és öskek 50,
1.50, 2.50 kr a legfinomabb.

Előing-gombok, sima vagy zománcoz-
va 10, 15, 20, 50 kr. 1 frtíg darabja.

Gyűrűk, sima zománcozva vagy ké-
vekkel 40, 50, 60, 80, 1.05, 2 frtíg.

Gyűrűk, valódi gramát 1 ft 1.50 krtíg.
Melltű, legújabb minta, ugyanezen
árért.

Fülbevaló, legújabb minta ugyan-
ezzen árért.

Melltű, és fülbevaló egymáshoz illő
darabok 60 kr. 1, 1.50, 2, 2.50, 5 frtíg.

Karpercz, a legfinomabb ékszer-
munka ámitó utánzása 1.25, 2, 2.50, 3, 3.50,
5 frtíg.

Medaillon, sima zománcozva kö-
vekkel 80, 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50, 5 frtíg.

Válaki megrendelések utánzót, vagy postai utalvány mellett 24 óra alatt pontosan eszközlőnk.

Legfinomabb brillant és gyémánt ékszer
oly tüzessal és fényvel, mely a legártatosb
kőismeret elámit. (A szegélyzet talmi arany,
china-vagy valódi ezüst.)

Gyűrűk, egy vagy több kövel, sima
vagy zománcozva 1, 1.50, 2, 2.50, frtíg.

Pispóki gyűrűk, a legpompásabb
e nemben 2.50, 3.50, 8 frtíg (Nem rég egy-
nr egy eféle gyűrűt 200 frtot ígért, termé-
szetes, hogy ez összeg nem fogadható el.)

Kézlelő gom bok 1 pár 1, 1.50, 2, 2.50 kr.
Melltű 1, 1.50, 2, 2.50, 5 frtíg s több.

Fülbevaló, ugyanezen árért.
Melltű és fülbevaló, ugyanint
kézelő és előing-gombok egymáshoz illő kész-
letben.

Előing-gombok 1 drb. 40, 60, 80,
1.35 kr.

Brillianszivek ép oly csinos mint
finom 80, 1, 1.50.

Brillianskereszt 3féle nagyság-
ban 80 kr. 1, 1.50.

Brillianskereszt talmi arany
lánczsal 60 kr. s több.

Karpercz, brillans és más utánzott
kövekkel pompásan szegélyezve 3, 3.50,
4.50, 6 és több.

Medaillon, 2.50, 3, 3.50, 5 frtíg.
ezistből 13 latos, a cs. k.

pénzváltatásból bélyegzeve 2, 2.50, 3, 3.50, 5 frtíg.
Válaki megrendelések utánzót, vagy postai utalvány mellett 24 óra alatt pontosan eszközlőnk.

Mindenemmi oly tárgyát vásárlásá, melyek az újáéghon hirdetenek eszközlőnk ugyanazon árért
vagy meg orszábon, s a megrendelő azon biztosítást nyeri, hogy csak az kitételik meg, mi meg telé
rendelvény, s hogy meg, nem esatnik. Ezar meg ezer czák, melyeket it tel nem jegyezünk, raktárunkban
találhatóak jadanos gyári arakon.

Popper talmi arany és ékszer áruak gyári-raktára,

Bécs, Opernring Nr 7. (sarokbolt.)

ÁRELENGEDÉS.

A Wheeler és Wilson-féle
varrógépek

gyári társaság
New-Yorkban

tisztelettel jelenti, hogy
készítményeinek árát le-
szállította és hogy csakis
Pesten

OHM C. O.

főképviseletjénél
József-tér 15. sz.
legjobb hírben álló es-
ládi varrógépei

70 frittól kezdve valóli minőségben beszerezhetők.
Figyelmeztetjük a t. cz. közönséget, hogy mind-n má-
ajánlat valódi készítményünknek csak csaláson alapszik és
intéssel vagyunk lelki-meretlen gépkereskedők ellenében.
a kik nem átalának védbélyegünket meghamisítani. Képes
árjegyzékek kívánatra kiszolgáltatnak és elküldetnek

4293

ÁRELENGEDÉS.

STIPEK J.

kalap-gyáros Pesten.

Raktára: Hatvani utca 4. sz. a
m. kir. posta mellett

Ajánlja mindentéle

nemez- és selyem-kalap-raktárát

urak és gyermekek számára

4317 4—*

a legolcsóbb gyári-árak mellett.

Viselt kalapok tisztítása, megfestése s divat szerinti átkészítése gyorsan és
legintézetesebben eszközöltek.

Dúsan felszerelt raktár házi, utazó és téli sapkákból.

Elődös nagyban és kicsinyben.

Vizmentes

rugany eső-öltönyök

Ékterék alkalmak és felföldvel ft. 10.75—
18.— színtre ilyen lovagló- és kocsi-
képenyek ft. 15.— 19.— elegáns drapp-
színű öltönyök ft. 16.—, 21.—

Jóminőségű plaidok

9—18 ftüg.

Plaid-szíjjak

gyermek részére 40—70 kr. nagyok 80
kr. finom angolalfaja ft. 1.15, vállbá-
gesztetők ft. 1.50, 1.80.

Rugany labdák és ballonok

minden nagyságban, színek 40 krtól 1
20 krtig. színesek 12 krtól 2 ftüg. fel-
fújható zsebballonok 60 kr.—1.10 krtig.

Séta-botok.

Fiak és gyermekek részére 15—50 krtig.
teremcsés fabotok 25—80 krtig. fimo-
nyúak igen elegánsak 1—8 ftüg. do-
bnyúak (csibuk)-botok ft. 2.50—10.50.
Törés (stíletes) botok 1 ft.
50 krtól 12 ftüg.

Tavaszi legyzők

fa, papír, vászon és selyemből, kiállita-
suknak megfelelőleg 12 krtól 7 ft. 50 krtig.

Tavaszi faernyőcskék

legyező éjszantát is használhatók 1 fttől
6 forintig.

**Kis tavaszi selyem-
napernyők,**

félreghajthatók ft. 1.70—5.20.

Nagyobb napernyők,

bot s egyéb legújabb divatszerűnti or-
nyók különönméretűekkel bevontva 1 ft.
80 krtól 15 ftüg.

Esernyők

panuktelmo ft. 1.50, 2.50, alpacaszövet
3.75—4.50, Tárta- és selyemből 3.60—11
ftüg. 12-es és 16-borrásak ft. 12—15,
legújabbak para ruganyból ft. 18.20

Tavaszi idény-czikkek

Utazó-szerek.

Kézi-búndók 16—22" 2.75—15 ftüg.
nagyobbak 24—30" 5.60—36 ftüg.

Fü-búndók 24—32" hosszu közönsége-
sek ft. 3.80—6.50, finomabbak osztá-
lyokkal 6.50—19 ftüg. legfinomabb nagy
fü-búndók holgyek részére 31—35 ftüg.

Üti-táskák 10—24" 2.80—18 ftüg.
Üti-táskák finom berendezéssel 21—
65 ftüg.

Üti-csillitettek, berendezve 5.50—
40 forintig.

Válba függeszthető táskák, s minden
egyéb női-eszközök, melyekről külön
rajzokkal ellátott árjegyzé-
kekkel szolgálunk.

Angol szivartárak,
vállbafüggeszthetők 3.50—9 ftüg.

Női kézi-táskák
minden nagyságban, és válasz-
tokban 1—15 ftüg.

Lovagló-szerek.

Angol díszbőr-nyeregök 15 fttől
legújabb felfűthetőkbebig.

Angol keménybőr-nyerszörűk ft. 2.65,
3.30, kottások 4—10 ftüg.

Angol kengyelvas-szíjjak ft. 2.50,
3.30.

Nyereg- s kétél-terhelők ft. 2.40, 3.50.
Nyereg-takarók (fűszálak) ft. 3.5—

Kengyelvasok, nyerges és kocsiló-
zablák, fészirő-zablák, s minden
egyéb szakszükség-czélűneműek leg-
jobb minőségben.

Lovagló-szarkantyúk, feleasztók ft.
1.40, felszrófók ft. 1.30, sarokgépesek
ft. 2.— parja.

Lovagló-osztorok és választékban
60 krtól 10 ftüg.

Virág-asztalkák

különméretű kiállításnak 9—30 ftüg.
Kerti gyertyatartók.
Gyertyáknak fűvegfedővel ft. 1.— Petro-
leumnak széllellezővel ft. 1.70
darabja.

Írásbeli megbízások gyorsan s fi-
gyelemmel teljesítettnek.
Raktárunk kimerítő árjegyzékével
kívánatra bérmentesen szolgálunk.

dús választékát ajánlják
Kertész és Eisert Pesten,
Dorottya-u. 2., a „magyar király“ szállóval szemközt.